

[Aksel Larsen.]

tidens Nedsættelse og i hvert Fald er naaet ned til 8 Timers Arbejdsdag, men hvis der saa skal lægges et Par Timer eller mere til til Transporten til og fra Arbejdspladsen, saa bliver Fordelen ved den lavere Arbejdstid noget illusorisk. Samfundet maa, naar det tillader, at der opstaar en By af et saadant Omfang, gribe ind og lette Transporten af Mennesker til og fra deres Arbejdssted, og saa maa man gøre, hvad man kan, for at gøre denne Transport billig.

Saa kan man dertil sige: men det skal betale sig for Statsbanerne. Jeg tror godt, at det kunde betale sig, hvis det var billigt — det kan vi strides om —, men jeg vil have Lov til at paapege noget andet, nemlig at Byens Udvikling og Transportmidlernes Udvikling medfører en kolossal Grundværdistigning, og intet vilde være mere rimeligt end, om hele denne Grundværdistigning, der er en Følge af Byens Vækst, af Trafikmidlernes Udvikling og lignende Forhold, blev systematisk og totalt inddraget til Fordel for det offentlige, som saa kunde anvende en Del af Provenuet til at sikre en fornuftig og billig Transport af Byens Befolkning mellem Hjem og Arbejdssted og omvendt. Jeg ved, at det er noget, der ikke kan gennemføres fra i Dag til i Morgen, men det er et Synspunkt, som i hvert Fald bør gøres gældende ved denne Lejlighed.

Ministeren for offentlige Arbejder (Elgaard): Det er ret ønskeligt for det ærede Medlem Hr. Carsten Raft og mig at diskutere Belægningen af Pladserne i Nærtrafik-togene. Jeg vil blot gøre den Bemærkning til det ærede Medlem, at ogsaa jeg rejser jævnlig med disse Tog, og jeg har baade været med, hvor der har været stuvende fuldt, og ogsaa adskillige Gange, hvor Togene har været halvfylde, men man kan godt sige, at paa nuværende Tidspunkt sker det sidste ikke saa tit, fordi man begrænser Vognmængden i Forhold til den Trafik, man har paa de forskellige Tider af Døgnet.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen skal jeg blot bemærke, at der er i hvert Fald et Par Ting med Hensyn til Statsbanernes Økonomi, der er en Kendsgerning, og det er den Stigning i Lønningsudgifterne, der foreligger, og Udgiftsstigningen med Hensyn til Brændselsmidler. Det er det sikre med

Hensyn til Økonomien, og det kan man ikke helt lade ude af Betragtning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Der foretoges først Afstemning over Forslag til Statsbanelov.

§§ 1—75 og Lovforslagets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Derefter foretoges Afstemning over Forslag til Lov om Tillæg til Postlov Nr. 288 af 9. Maj 1919.

§§ 1 og 2 samt Lovforslagets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 28 af 15. Februar 1924 om indenlandsk Skillemønt.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 7147; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 6114).

Sagen sattes til Forhandling.

P. Mortensen: Det foreliggende Lovforslag tilsigter at give Finansministeren Bemyndigelse til at lade udmønte indenlandsk Skillemønt af Kobbernikkel til Erstatning for de nu i Omløb værende 10- og 25-Øres Stykker, der delvis er fremstillet af Zink. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Jensen-Broby: Jeg vil gerne stille et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister angaaende den nye Skillemønt. Jeg ser, at de nye 25-Ører skal være 4 mm mindre i Diameter end dem, vi har for Øjeblikket med Huller, og saa skal der ikke være Hull i. Men kommer de saa ikke til paafaldende at ligne 2-Ører, og er der ikke Fare for, at det kan blive vanskeligt for dem, der ikke ser saa godt, at undgaa at forveksle dem, naar de begynder at blive snavsede og slidte? Det samme er Tilfældet med 10-Ørerne; de